

Nogle skatteformer - historisk set.

Kopskatten var meget udbredt fra middelalderen, især kendt fra de mange ekstraskatter i 1600-1700-tallet, hvor den blev anvendt. Fra 23. september 1762 og frem til 1812 blev der påbudt en kopskat på alle indbyggere over 12 år på én rigsdaler, dog blev den for de fattigste pålignet de mere velhavende i sognet. Kopskatten er en regressiv skat, det vil sige at den procentdel af sin indkomst man betaler er mindre jo mere man tjener. (Rige og fattige betaler samme beløb)

Under Frederik 3., da enevælden blev indført i 1660: Fra at have været Europas måske mest privilegerede stand blev den danske adel den måske mindst privilegerede. **Den havde ikke længere hverken sær adgang til embeder eller skattefrihed.** Da adelen i 1670 fik skattefrihed for hovedgårdstaksten, blev det snarere en byrde, da der dermed fulgte pligten til stå inde for fæstebøndernes skatter.

Christian V lod 1681-1682 enhver gårds agerjord i hele kongeriget opmåle. Ejerne skulle herefter betale **hartkornsskat**, som var et mål for jordens dyrkningsværdi. (fx kostede sandede jorder mindre end fede muldjorde)

Fra slutningen af 1600-tallet til midten af 1800-tallet skulle bønderne ved byporten betale en afgift ved indførelse af varer til byerne. (**Accise**)

Brandskat: sum penge eller anden ydelse som en fjende kræver af en befolkning med trusler om ellers at plyndre og nedbrænde huse og gårde. (Man kan således sige, at gangster-begrebet "beskyttelsespenge" har samme betydning)

Skattereformen i 1903 er en milepæl i dansk historie. De gamle hartkorns- og bygningsskatter blev erstattet af en ensartet indkomstskat, formueskat samt en ejendomsværdiskat. Selvangivelsen blev indført. Skatteopkrævningen blev inddelt i tre typer med særlige satser og fradragsregler: Den personlige indkomstskat, formueskatten og selskabsskatten. Indkomstsskatten blev i 1903 fastsat efter en progressiv skala med 2,5 % af indkomsten som højeste sats. Det lyder jo lidt drømmeagtigt med så lav skatteprocent, men det skal her huskes, at statsfinanserne på denne tid var skruet væsentlig anderledes sammen. Toldafgifter og øl- og spiritusafgifter udgjorde f.eks. omkring 2/3 af statens indtægter.